

in[+]frame

Visions, Decoded

Visions, Decoded #04

της Ορσαλίας-Ελένης Κασσαβέτη*

Ως ένας άλλος μισότρελος φωτορεπόρτερ ή ένας καλοκάγαθος παρίας –ρόλοι με τους οποίους είχε τυποποιηθεί κινηματογραφικά- ο αμερικανός ηθοποιός, σκηνοθέτης και συλλέκτης έργων τέχνης Dennis Hopper (1936-2010) εξάσκησε ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 εαυτόν και φωτογραφική μηχανή, δημιουργώντας ένα ανυπολόγιστης μνημονικής αξίας φωτογραφικό αρχείο. Οι καταγραφές του συνοψίζουν το παράλογο μεγαλείο του αμερικανικού πολιτισμού σε όλες τις διαφορετικές πτυχές του: από τις μικρές καλλιτεχνικές σχέτες με ζωγράφους και συλλέκτες που θα προσδιόριζαν τη μεταπολεμική αμερικανική πολιτισμική παραγωγή, το χολιγουντιανό

όνειρο μέσα από σχεδόν αδιάκριτες στιγμές των καταχωρημένων ως «σπουδαίων» ηθοποιών που το γιγάντωσαν, τη μουσική – τη στιγμή που η επιρροή της ξεπερνούσε τον απλή ηχητική αναγνώριση και μιλούσε στο νεαρόκοσμο για μια ατέλειωτη επανάσταση. Κι εκεί θα βρεθεί πάλι ο Hopper για να μιλήσει με τις νεανικές υποκουλτούρες της δεκαετίας του 1960, τη «μαύρη» δυναμική που μόλις άνθιζε και την μικροαστική αντι-κουλτούρα μέσα σε όλες τις αντιφάσεις, κυρίως απέναντι στους πολιτισμικο-ιδεολογικούς θεσμούς που την προσδιόρισαν.

Μέσα από ασπρόμαυρα ανοικτά πλάνα, ο Hopper πλάθει ένα γνήσιο ζωντανό λαϊκό υλικό, που ξεπερνά την εποχή του: στο μεγαλύτερο μέρος του συνόλου των φωτογραφιών του, υπονομεύει τον τακτοποιημένο και, συχνά, επίπλαστο χαρακτήρα της καταγραφής και επιλέγει να υιοθετήσει μία νέα διαλεκτική της μορφής. Εκείνης του αναπάντεχου, μα σοβαρού, και του εκτυφλωτικά σκληρού, χωρίς να στερείται σε κάθε περίπτωση την αίσθηση του χιούμορ. Ο ατίθασος μαθητής του J. Albers, ο νέο-αμερικανός ντανταϊστής καλλιτέχνης Robert Rauschenberg βγάζει τη γλώσσα στον φακό του Hopper, ξεμπερδεύοντας με μία απλή κίνηση με την υπερβολική θεωρία, την καλλιτεχνική αγκύλωση και την ακαδημαϊκή αυθεντία. Μία χιουμοριστική χειρονομία απέναντι στον καλλιτεχνικό κόσμο, κι, ενδεχομένως, στον καθημερινό, από τον οποίο ο Hopper αποβλήθηκε άπαξ και διαπαντός. Ωστόσο, κανείς δεν προέβλεψε ότι ένα τέτοιο «σύστημα από στιγμές» μόνο ένας μισότρελος θα μπορούσε να βιώσει και να τα ζήσει έως τα τελευταία λεπτά της ζωής του.

**Το βιβλίο του Dennis Hopper *The Lost Album* κυκλοφόρησε το 2014 από τον εκδοτικό οίκο Prestel. Μπορείτε να τον βρείτε στον ακόλουθο ιστότοπο:*

<http://www.amazon.com/Dennis-Hopper-Album-Vintage-Sixties-Edition/dp/3791353489>

**Σχετικά με τη ζωή και το καλλιτεχνικό έργο του Dennis Hopper, επισκεφτείτε τον επίσημο ιστότοπό του: <http://dennishopper.com/>*

* * * * *

Η **Ορσαλία-Ελένη Κασσαβέτη** (φωτογραφία: Βιθή Καπαρού) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Σπούδασε ελληνική φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών και πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στις Πολιτισμικές Σπουδές στο Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ (ΕΚΠΑ). Στο ίδιο τμήμα εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στα επιστημονικά πεδία της Θεωρίας του Κινηματογράφου, της Κοινωνιολογίας και των Πολιτισμικών Σπουδών. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα

περιστρέφονται γύρω από τη δημοφιλή κουλτούρα (κινηματογράφος / μουσική), την Οπτική Εθνογραφία και τις Πολιτισμικές σπουδές. Υπήρξε μεταδιδακτορική ερευνήτρια στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, όπου συνδίδασε το μάθημα «Κοινωνική Ιστορία των ΜΜΕ». Έχει πραγματοποιήσει διάφορες εισηγήσεις σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια και έχει γράψει άρθρα για τον κινηματογράφο και τα ΜΜΕ και μία μονογραφία για το βίντεο. Αυτή την περίοδο είναι μεταδιδακτορική ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο Πατρών, ενώ διδάσκει τα μαθήματα «Ανάλυση Λόγου και Εικόνας» και «Ελληνικό κινηματογράφο και πολιτισμό» στο πρόγραμμα διά βίου εκπαίδευσης «Κωστής Παλαμάς» (ΕΚΠΑ).

in[+]frame